

Да та пытамъ да ми кажешь:

Грѣхота ли-й дѣтъ та лквѣжъ ;

Срамота ли-й да са-йзгубѣжъ.

Зарадь твой-тѣ прѣласти ?

Ако милость въ тебе има,

Сзжали ма, Остави ма,

Да некажѣж мой-тѣ волкъ,

Да та пытамъ що странишь ?

Ахъ, какво ти азъ направихъ,

И защо ма ты забрави,

Та са срѣщъ менъ скорави

Да ма мѣчишь и горишь ?

Видѣхъ на свѣтъ и другы

Драголики хубавици,

Но за твой-то свѣтъло лице

Трепниж мое-то срдце.

Душа-та ми зарадь тебе,

Най напребъ, за тебъ вазавхихъ ;

Въ тѣзи страсти ты ма пяхихъ,

Драго мое пленце !

Знамъ животъ-тъ ми захваща

Отъ какъ свѣтиж ты прѣдъ мене,

Но нека безъ утѣшеніе